

Motion till riksdagen 2010/11:Ub374

av **Roland Utbult och Anders Andersson (KD)**

Prioritera satsningar på alkohol, narkotika och tobak

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av ANT-kunskap i den svenska skolan.

Motivering

Svenska skolelevs konsumtion av alkohol, narkotika och tobak är sedan år tillbaka oroväckande hög. En bidragande orsak kan vara den bristfälliga utbildning som lärarkåren får i ANT (alkohol, narkotika och tobak) under lärarutbildningen och den numera närmast uteblivna fortbildningen, som tidigare höll god kvalitet när länskolnämndernas ANT-konsulter kunde påverka lärarnas fortbildning. För att ge ungdomar argument och skapa medvetenhet om riskerna med såväl alkohol som tobak och narkotika krävs faktakunskaper som är sakliga och trovärdiga. Dessa kunskaper är viktiga i sig men också en bra grund för mer attitydpåverkande insatser.

När det gäller att öka kunskaperna och påverka attityderna är skolan en av absolut viktigaste resurserna. För att genomföra en bra ANT-undervisning är det därför viktigt att lärare erbjuds fortbildning så att de lättare kan klargöra inför sig själva vad de vill med sin droginformation och hur deras egna attityder påverkar undervisningen. Det är en angelägen uppgift att intensifiera drogundervisningen och att göra ungdomarna medvetna om riskerna med ett omfattande berusningsdrickande och experimenterande med narkotika.

Undersökningar genomförda av CAN (Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning) visar att cirka 50 procent av eleverna i årskurs 9 uppger att de inte haft någon ANT-undervisning alls under läsåret, medan ungefär en tredjedel uppger att de haft några timmar. Andelen elever som inte fått ANT-undervisning har dessutom ökat sedan 90-talet, visar CAN:s rapport.

Fel! Okänt namn på

Under ett antal år har detta missförhållande påtalats i riksdagen genom olika motioner och på andra vägar. Riksdagen har dock konstaterat att den haft föga möjlighet att direkt påverka kursplanerna, eftersom detta delegerats till utbildningsenheterna. Det har numera fastslagits att statsbidraget till den högre utbildningen skall relateras till den utvärdering som de studerande gör i anslutning till kurserna och myndigheternas granskning av måluppfyllelsen i utbildningen. Därvid skulle riksdagen kunna påverka ANT-utbildningen genom att sätta ANT-kurser som ett kriterium bland andra för hur utbildningen totalt lyckats.

Det finns numera utomordentligt bra material och moderna metoder för att få till stånd en kvalitativt god undervisning om ANT. Inom nykterhetsrörelsen har det utbildats goda pedagoger, och olika ANT-projekt inom ramen för Folkhälsoinstitutets projektbidrag har ökat antalet informatörer. Det är positivt med unga informatörer som står för en livsstil utan droger och som kan påverka elevernas attityder. Därför torde det finnas goda förutsättningar för att en kvalitativt god utbildning och information kan sättas in med omedelbar verkan. Det är riksdagens ansvar att ge en tydlig signal om att ANT-undervisningen inte får försummas i skola och högskoleutbildningar. Detta gäller också för läkar-, socionom- och vårdhögskoleutbildningarna. För att nå framgång i arbetet är det avgörande att erfarenheterna som säger att mycket av information och insatser i skolan måste gå genom föräldrgruppen i en klass tas tillvara.

Avgörande för framgång är även att samverka mellan skolan, socialtjänsten och polisen fungerar. Vi vet att det på många håll sker ett mycket ambitiöst arbete i detta avseende.

Det är viktigt att den av regeringen utlovade satsningen nästa år på elevhälsan även kommer det ANT-preventiva arbetet till del. För den nya mandatperioden har även regeringen gett beskedet att den årliga avsättningen på 260 miljoner kronor till ANT-området fortsätter och att en ny strategi för arbetet formas för tiden efter att de nationella alkohol- och narkotikahandlingsplanerna nu går ut 2010. Skolan som central arena för arbetet får inte missas. Detta är stora resurser, som behöver fördelas på ett bra sätt och då bör prioritet ges till satsningar på undervisningsförbättringar.

Stockholm den 26 oktober 2010

Roland Utbult (KD)

Anders Andersson (KD)